

MUROWY (2) *ai*

o prawdopodobnie jasne (tak w -owy).

sg m N murowy (1). ◇ [*f N* murowa.] ◇ *pl L* murowych (1).

Sł stp, Cn notuje, *Linde XVII w.*

Przymiotnik od „mur” ‘ściana z cegieł’; należący do muru, muru dotyczący; muralis Calep, Cn (2) : Ná drugiey stronie brzegu Kolná náležiono mury známienitá ípráwą z kwádratow zmurowáne pogáńfkie/ z wypífy Rzymiánow/ ktorzy dáli imioná íwoie ná kámieniách murowych wybijác ná wieczná pamieć. *BielKron* 285v; *Calep* 681b; [Bowiem oná zmárzłość murowa roípuści się czáfu ciepłego *Cresc* 1571 35].

Cf **MIEDZYMUROWY, MURNY, MUROWNY**